

πεντέτης ὦν· διὸ καὶ Ὅμηρόν φασι πεποιηκέναι τινὲς ὀρθῶς ποιήσαντα

ἄρσενά πενταέτηρον

καὶ τὸ

5

βοὸς ἐννεώροιο·

δύνασθαι γὰρ ταυτόν. (4) Τοὺς δ' ὀδόντας βάλλει βοῦς διέτης, καὶ οὐκ ἄθρόους, ἀλλ' ὥσπερ ἵππος· τὰς δ' ὀπλάς, ὁπόταν ποδαγράφῃ, οὐκ ἀποβάλλει, ἀλλ' οἶδεῖ μόνον σφόδρα τοὺς πόδας. Τὸ δὲ γάλα, ὅταν τέκη, χρήσιμον [εὐθύς] γίνε-
 10 ται· ἐμπροσθεν δ' οὐκ ἔχει γάλα. Τὸ δὲ πρῶτον γινόμενον γάλα ὅταν παγῇ, οὕτω γίνεται σκληρὸν ὥσπερ λίθος· τοῦτο δὲ συμβαίνει, ἐὰν μὴ τις μίξῃ ὕδατι. Νεώτεροι δ' ἐνιαυσίων οὐκ ὀχεύονται, πλὴν ἐάν τι τερατῶδες ᾗ· ἥδη δὲ τινες καὶ δεκάμηνοι ὀχεύθησαν καὶ ὤχευσαν. Ἄρχονται δὲ τῆς ὀχείας
 15 περὶ τὸν Θαργηλιῶνα μῆνα καὶ τὸν Σκιρροφοριῶνα αἱ πλείεσται· οὐ μὴν ἀλλ' ἐνιαὶ καὶ μέχρι τοῦ μετοπώρου κυῖσκονται. Ὅταν δὲ πολλὰ κύωσι καὶ προσδέχονται τὴν ὀχείαν, σφόδρα δοκεῖ σημεῖον εἶναι καὶ χειμῶνος καὶ ἐπομβρίας. Αἱ δὲ συνήθειαι γίνονται μὲν ταῖς βουσὶν ὥσπερ ταῖς ἵπποις,
 20 ἥττον δέ.

ΚΕΦ. ΚΒ.

XXII. Ἴππος δ' ἄρχεται ὀχεύειν ὁ μὲν ἄρρην διέτης, καὶ ἡ θήλεια διέτης ὀχεύεσθαι· ταῦτα μέντοι ὀλίγα ἐστὶ, καὶ τὰ ἐκγονα τούτων ἐλάττω καὶ ἀσθενικώτερα· ὥς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ, ἄρχονται ὀχεύειν τριετείς ὄντες, καὶ αἱ ἵπποι

14. Δεκάμηνοι] τετράμηνοι Bk.